

תת"ע (חדרה) 6797-08-24 - סולטן בן דאהוד נ' מדינת ישראל

תת"ע (חדרה) 6797-08-24 - סולטן בן דאהוד נ' מדינת ישראל לשלום חדרה

תת"ע (חדרה) 6797-08-24

סולטן בן דאהוד

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחדרה

[28.04.2025]

כבוד השופטת עידית פלד

החלטה

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 12.9.24.

עיינתי בטיעוני הצדדים בבקשה ובתגובה.

בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון, אני סבורה כי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שהמבקש קיבל את ההזמנה לדיון עם ההזמנה לדיון במועד ביצוע העבירה, והוא חתום על אישור קבלת הדו"ח, כפי העולה מהאישור אשר צורף לכתב האישום המצוי בתיק בית המשפט וצורף לתגובת המשיבה. אישור קבלת הדו"ח כולל פרטים מפורטים, כולל מספר הדו"ח, פרטי המבקש, תאור העבירה, מועד התייצבות למשפט, וכן אישור קבלת הדו"ח וחתימת המבקש על גבי האישור. כך שקיימת אינדיקציה ברורה לידיעת המבקש אודות הדיון בו נשפט בהיעדרו. ואין די בטענת המבקש בעלמא, לפיה לא ידע על מועד הדיון, כדי לסתור את אישור קבלת הדוח.

העובדה כי הדו"ח עם ההזמנה לדיון נמסר לידי הנהג, מחייבת כי יהיה ער ללוחות הזמנים, וכי יהיה אחראי על הנעשה עם הדו"ח; והמבקש לא צירף כל ראיה ההתומכת בטענתו לפיה לא ידע על מועד הדיון. לפיכך, המבקש לא עמד בנטל ההוכחה המוטל על כתפיו, וניתן היה לדון אותו בהיעדרו.

אשר לתנאי השני - אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בענייננו שעה שהמבקש לא הציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, כי יש לו טענות הגנה טובות; ולא הצביע על שיקולים הנתמכים בתשתית ראיתית כלשהי שיש בה פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, כנדרש על פי הפסיקה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין; ועל פי הפסיקה, אין די בהכחשת העבירה בעלמא בכדי להקים חשש לעיוות דין (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (פורסם בנבו, 25.03.2018)).

בענייננו, טענת ההגנה היא טענה כללית, לא מפורטת, וכל מה שנאמר בבקשה לביטול שקיימים סיכויים טובים להגנה; וכפי שנפסק "סיסמא זו אין בה כדי לייצר עיוות דין. היה מקום להתכבד ולפרט מהן טענות ההגנה שיש בפיו של המערער." (עפ"ת (מחוזי חיפה) 10343-08-23 סואעד נ' מדינת ישראל, 11.1.24).

גם העונש שהושת על המבקש (3 חודשי פסילה בפועל, הפעלת פסילה מותנית, וענישה נלווית) הינו סביר, בהתחשב בתקופת פקיעת רישיון הנהיגה (מעל 4 שנים), תקופת פקיעת רישיון הרכב (כ-4 שנים) ועבירה נלווית של נהיגה ללא ביטוח; ובהתחשב בעברו התעבורתי של הנאשם (25 הרשעות קודמות, 7 מתוכן בתקופת הפקיעה, כולל הרשעות דומות); ואין בעונש שהוטל כדי להקים חשש לעיוות דין, והעונש שהוטל הוא סביר ומידתי ואינו חורג ממדיניות הענישה הראויה והמקובלת ואין בו כדי לייצר עילת עיוות דין.

למעלה מהצורך אציין, כי הטענה החלופית, לפיה עתר המבקש לביטול פסק הדין כנגד תשלום הוצאות, אף דינה להידחות. כפי שנפסק - "חיוב בהוצאות אינו חזות הכל ואין בו כדי לאיין את התנאים שנקבעו בדין בעניין ביטול שפיטה בהעדר. אם נהפוך את החיוב בהוצאות לכלל, המשמעות, הלכה למעשה, היא החלשת עיקרון סופיות הדיון דבר המנוגד לרציונל שמאחורי "סדרי הדין המיוחדים" החלים בעבירות תעבורה שהן עבירות קנס." (עפ"ת (מחוזי חי') 18315-01-23 מוחמד אגבאריה נ' מדינת ישראל (נבו) 29.03.2023) פסקה 14).

וראו גם עפ"ת (מחוזי חי') 25991-10-22 נתן איזגיאייב נ' מדינת ישראל (נבו) 15.12.2022) בפסקה 14: "חיוב בהוצאות" אינו יכול לשמש תחליף לנטל ההוכחה אשר מוטל על הטוען לאי קבלת הזימון, כפי שסעיף 130(ח) לחסד"פ מחייב. כאמור, אם נקבל באופן אוטומטי כל טענה בעלמא כי "לא קיבלתי את הזימון" או כי "אם הייתי מקבל את הזימון הייתי מתייצב לדיון", מבלי לתמוך טענה מעין זו בראיות או בהסברים מניחים את הדעת, נימצא חוטאים לרציונל שמאחורי הסעיף האמור, על כל המשתמע מכך.

מכל מקום, בענייננו, נוכח כל אשר פורט, אין מקום לקבלת הטענה החלופית לעניין החיוב בהוצאות. המבקש קיבל את יומו בבית המשפט והוא לא ניצל אותו מטעמים התלויים בו.

לפיכך, הבקשה נדחית, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, ל' ניסן תשפ"ה, 28 אפריל 2025, בהעדר הצדדים.